

Sajnálom Deutsch Tamást

2020 december 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ami sok, az tényleg sok.

Nem azért, mert bocsánatot kért Manfred Weibert?!, ezt legfeljebb csak furcsállom, de végül is a magánügye. Sajnálni azért sajnálom Deutsch képvisel?t, mert jogász létére kénytelen volt egy nyilvánvalóan laikus személlyel vitába szállni, tehát úgy kifejteti az álláspontját, hogy ehhez – hiába van szó két gyakorlott politikusról – valójában hiányzott a fegyveregyenl?ség ténye. Jogász jogással vitatkozzon, vagy legalábbis olyan emberrel, akinek b?ven

vannak a témáról ismeretei.

Az ókor óta tudjuk, hogy a totalitárius rendszerek szeretik az igazságtétel alapvető feltételének nevezni azt, hogy akinek nincs valami a füle mögött – magyarán nincsenek eltitkolandó vétkei –, az bátran, önként és dalolva vonulhat be a börtönbe, mert tudja, hogy az igazság úgy is kiderül, mint ahogyan ez ilyen esetekben rendszeresen meg is történik. Igazságnak a totalitárius hatalom azt nevezi, hogy íme, most érvény szerez saját akaratának. Ha netán úgy érzi, hogy bosszút kellene állnia valakin, akkor bosszút áll, és az illető gyanúsított e sajtóságos igazságtevés végeztével sosem távozik a börtönből. Napi jelentőségű enyhébb ügyekben ugyanúgy alkalmazták ezt az elméletet, miként alapvető állami, hatalmi, valóságos jogi kérdésekben. Gondoljunk csak vissza Virág elvtársra, aki annyira meg volt győződve saját hasznosságáról, hogy amikor a hatalma már véget ért, még akkor is úgy vélte: „Visszasírnak még maguk engem”. Más kérdés, hogy – közlése szerint – Pelikán erre nem mert volna megesküdni.

Deutsch Tamás tehát az Európa-szerte ezerszám jogi egyetemet végző emberek alapvető ismereteit alkalmazva úgy fejtette ki nézeteit egy uniós vitában, hogy attól a megszaki szakismeretekkel felruházott német politikus egyből besokallt. Egy zárt ajtók mögött tett észrevételében Manfred Weber állítólag elismerte ugyan, hogy egy olyan nagy politikai család, mint az EPP készen kell, hogy álljon különféle nézetek befogadására, de hozzátette: ami, sok, az sok. Weber ezután úgy összegzett, elfogadhatatlan párhuzamot vonni az ö jogállamiságot védő szavai, és a Gestapo, valamint a magyar kommunista titkosrendőrség között.

Deutsch utóbb azt nyilatkozta: ő nem érzi sértotek saját mondatát, de ha az érintett fél sértotek ítéli, akkor bocsánatot kér. Ezt kétszer is megtette. A kérdés most már csak az, hogy mit szól az egészhez a harmadik fél – a kívülálló személy. Ha egyáltalán van ilyen. Még a mindössze harmincéves magyar Alkotmánybíróság is úgy vélekedett már a kezdet kezdetén – nem utolsó sorban nyugati mintára –, hogy a közszereplőknek többet kell elviselnie, mint az egyszeri halandónak. A halandók egyre inkább úgy vélik, jó lenne tényleg alaposan utána járni, mit is tartalmaznak a jogállam értékei, az általános semmitmondás, hablatyolás most már egy kissé unalmas. Ennyi időt nem érdemes erre pazarolni: ami sok, az tényleg sok. Egyelőre csupán azt rögzítsük, hogy szólásszabadság nélkül aligha lehet jogállamot elképzelni.

Kulcsár Anna - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyaláizról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
